

МОДЕРНОТО ДВИЖЕНИЕ В ГЕРМАНИЯ – ШКОЛАТА БАУХАУС. МОДЕРНАТА АРХИТЕКТУРА И ПРЕДПОСТАВКИ ЗА РАЗВИТИЕТО И

- *Немският промишлен съюз от 1907 г.*
- *Школата Баухаус и ролята ѝ за образованието по дизайн*
- *Мебелите на Баухаус и езикът на промишлената форма*
- *Льо Корбюзие и неговите идеи за обзавеждането*

1. НЕМСКИЯТ ПРОМИШЛЕН СЪЮЗ ОТ 1907 г.

През 1907 г. в Мюнхен, Германия, е основан Deutscher Werkbund – германският промишлен съюз, който обединява художници, архитекти, музейни работници, индустриалци и търговци, загрижени за проблемите на архитектурата, дизайна, художествените занаяти, промишления дизайн. Целта на този съюз е да се повиши художественото и утилитарно равнище на продукцията във всяка една от тези области. Като форма на организация този съюз повтаря английските "guilds", сдружението "Arts and Crafts Exhibition Society", фирмата "Уилям Морис и Сие" и др. Основната идея е същата като в Англия – художествена, утилитарна, технико-конструктивна целесъобразност, като отговор на нуждите на обществото. Това не е учудващо, като се има предвид, че Херман Мутезиус, първият ръководител на съюза, архитект и дипломат в Англия, пише книга за архитектурата на английското жилище и е силно повлиян от идеите на движението "Изкуства и занаяти". Новото се състои в друго. Поради естествената си национална склонност към ред и дисциплина немците лансират идеята за нови форми, подчинени на машинната технология, и най-вече на стандартизирането на различни видове промишлени изделия. Дейността на съюза се изразява в организирането на изложби, събрания, дискусии. Известен е големият спор между Мутезиус и Анри ван де Велде за и против стандартизацията. Веркбундът е важен с това, че става естествена почва за възникването и материализирането на новите идеи в областта на архитектурата и дизайна в предвоенна Европа.

Петер Беренс (1868 – 1940) за мнозина изследователи е първият промишлен дизайнер, а стилът, разработен от него – първият фирмен стил. Беренс започва кариерата си като живописец, но след 1890 г. е привлечен от дизайна и занаятите под влияние на учението на Морис. Създава шрифтове и е един от основателите на Обединените ателиета в Мюнхен, за които между другите задачи проектира трапезни стъклени сервизи. През 1900 г., Ернст Лувиг, Велик Хесенски херцог, го кани в Дармщадт. Къщата, която Беренс проектира там за себе си през 1901 г., е оригинална и жизнена. През 1907 г. той е назначен за архитект и консултант на АЕГ (Обща Електрическа Компания) в Берлин, за която проектира фабрики, магазини, изделия и дори фирмени канцеларски материали. Фабриците му са измежду първите обекти, които се считат за сериозна архитектура и са проектирани без каквито и да било стилови заемки. За по-представителните обекти той ползва тържествен стил, наречен "остъргания классицизъм" (административните офиси в Дюселдорф за Манесман 1911–1912 г., немското посолство в Санкт Петербург, 1911–1912 г.). След Първата световна война творецът плаща дан на станалия модерен тогава експресионизъм (административни офиси за И.Г.Фарбен, Хьохст, 1920–1924 г.), после на интернационалния стил (склад на Държавната тютюнева администрация в Линц, Австрия, 1930 г.). В дизайна Беренс е родоначалник на онова, което днес се нарича фирмен стил – сгради, съоръжения, фирмен знак. Между учениците на Беренс се числят архитекти като Валтер Гропиус, Мис ван дер Рое и дори Лео Корбюзие. Беренс редовно сътрудничи